

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az *In re Bilski*-ügyben a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) 2008. május 8-án tartott *en banc* meghallgatást, ahol a bírók arra a kérdésre összpontosítottak, hogy milyen próbával célszerű vizsgálni a szabadalmi törvény 101. szakasza alapján azt a kérdést, hogy mi lehet szabadalmazható, és egyúttal az üzleti módszerekre vonatkozó szabadalmak eseti jogát is górcső alá vették. A bírák meghallgatták az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala és a fellebbező fél véleményét, valamint a Banc of America és a George Washington University Law School szakértőit is. A tárgyaláson a bíróság az alábbi kifejezések meghatározására is felkérte az ügyvédeket: „elvont” (abstract), „kézzelfogható” (concrete) és „átalakító” (transformative).

Az ügyben egyébként előzőleg közel 90 fél (amici) nyújtott be a bíróságnál állásfoglalást.

A tizenkét bíró azt a kérdést is feltette, hogy célszerű-e újra megfontolni a *State Street Banc & Trust Co. v. Signature Financial Group Inc.*-ügyet, amely az Egyesült Államokban 1998-ban megnyitotta a lehetőséget az üzleti módszerek szabadalmazására, továbbá az *AT & T Corp. v. Excel Communications, Inc.*-ügyet, amely eljárási igénypontok esetén megszüntette a fizikai elemek vagy korlátozások követelményét.

A tárgyaláson jelen levő számos megfigyelő szerint a CAFC 25 éves történetében ez volt a legnagyobb érdeklődéssel kísért tárgyalás, amely 14 órakor kezdődött, de már 12 óra előtt hosszú sor várt a bejutásra.

A CAFC Bernard Bilski fellebbezését hallgatta meg, amelyet a szabadalmi hivatal Szabadalmi Fellebbezési és Interferenciatanácsa (Board of Patent Appeals and Interferences) 2008. február 16-án kelt elutasítása ellen nyújtott be.

Bilski szabadalmi bejelentése olyan módszerre vonatkozott, amellyel időjárással kapcsolatos kockázatokat lehet egy rögzített áron árusított eszköz segítségével korlátok közé szorítani. A tanács szerint ez a találmány nem elégítette ki a szabadalmi törvény 101. szakasza által a szabadalmazható találmányokkal kapcsolatban támasztott követelményeket.

A szabadalmi hivatalt Raymond Chen, az elnök helyettese képviselte, aki azon az állásponton volt, hogy nem kell felülvizsgálni a fentebb említett két korábbi ügyet, egyrészt mert Bilski szabadalmának igénypontja nem működtet gépet, másrészt mert a döntés ellentmondhatna a Legfelsőbb Bíróság által a *Diamond v. Diehr*-ügyben hozott döntésnek.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

A meghallgatás alatt egyáltalán nem használták az „üzletimódszer-szabadalom” kifejezést, mert a bírók arra törekedtek, hogy használható alapfogalmakkal dolgozzanak.

Arra tekintettel, hogy a pénzügyi terület innovációjában tevékeny feltalálók legtöbbször az Egyesült Államokban található, szakmai köröknek az a véleményük, hogy az ország gazdaságát károsan befolyásolná, ha meggátolnák a Bilskiéhoz hasonló találmányok szabadalmazását.

A CAFC döntése ez év végén várható.

B) Az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala megállapította, hogy az *Astra Zeneca* (Astra) szabadalmának, amely a szinergetikus hatást kifejtő két alkotórészt tartalmazó Symbicort gyógyszertermék kombinációját igényli, az oltalmi ideje nem hosszabbítható meg. Az Astra az amerikai szabadalmi törvény 156. szakasza alapján kérte szabadalma oltalmi idejének meghosszabbítását.

A hivatal szerint a szabadalom oltalmi ideje azért nem hosszabbítható meg, mert a Symbicort nem az első engedélyezett kereskedelmi termék, és emellett az Astra elkésve nyújtotta be az oltalmi idő hosszabbítására vonatkozó kérelmét. A hivatal határozata rámutat, hogy nem lehet az oltalmi időt meghosszabbítani olyan gyógyszertermék esetén, amely két korábban már engedélyezett hatóanyagot tartalmaz, még akkor sem, ha az alkotórészek szinergetikus hatásúak.

A szabadalmi törvény 156. szakasza szerint a szabadalom oltalmi idejének meghosszabbításához az alábbi követelményeket kell kielégíteni:

- a szabadalom oltalmi ideje még nem járt le;
- a szabadalom oltalmi idejét a 156. szakasz alapján korábban még nem hosszabbították meg;
- a hosszabbításra irányuló kérelmet az új gyógyszerkérelem (New Drug Application, NDA) engedélyezésétől számított 60 napon belül kell a szabadalmasnak benyújtania a hivatalnál;
- a terméket a kereskedelmi forgalmazás megkezdése előtt alávetették az Élelmezés- és Gyógyszerügyi Hatóság (FDA) általi vizsgálatnak; és
- az NDA a termék első kereskedelmi használata.

A törvény szerint egy termék egyetlen hatóanyagként vagy hatóanyagok kombinációjaként van meghatározva.

Az FDA megállapította, hogy a Symbicortot képező két hatóanyag, a formoterol-fumarát-dehidrát és a budenozid a Symbicort engedélyezése előtt külön-külön már jóvá volt hagyva használatra vagy kereskedelmi forgalmazásra. Ennek alapján a vonatkozó szabadalom oltalmi ideje nem volt meghosszabbítható.

Az Astra A szabadalmi vizsgálati eljárás kézikönyve (Manual of Patent Examining Procedure) szövegére támaszkodva, amely szerint „egy két alkotórészt tartalmazó jóváhagyott termék, amelynek alkotórészeiről nem mutatták ki, hogy szinergetikus hatásúak vagy farmakológiai kölcsönhatást fejtenek ki, nem tekinthető a két hatóanyagból készült egyetlen

hatóanyagból állónak”, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Symbicort korábban engedélyezett hatóanyagainak szinergikus hatékonysága egyetlen új terméket eredményezett, amelyet el kell fogadni az oltalmi idő meghosszabbítására. A hivatal nem fogadta el ezt az érvelést, rámutatva, hogy a hatóanyagok szinergizmusa nem játszik szerepet az „egy termék első engedélyezett kereskedelmi forgalmazása vagy használata” meghatározásánál.

A hivatal az oltalmi idő meghosszabbításának engedélyezését azért is megtagadta, mert az Astra ügyvivője rosszul számolta ki a napokat, és a kérelmet egy nap késéssel nyújtotta be.

C) A CAFC az *Impax Laboratories Inc. (Impax) v. Aventis Pharmaceuticals Inc. (Aventis)*-ügyben helybenhagyta egy körzeti bíróságnak azt a döntését, hogy az elővizsgálati eljárás alatt vegyületekre vonatkozó összehasonlító adatok benyújtásának az elmulasztása nem jelent tisztességtelen magatartást (inequitable conduct), azonban az ügyet felülvizsgálatra visszautalta az alsófokú bíróságnak.

Az ügy előzménye, hogy az Aventis Rilutek[®] kereskedelmi névvel forgalmazta az izom-sorvadásos egyoldali szklerózis (amyotrophic lateral sclerosis, ALS) kezelésére szolgáló 6-trifluor-metoxi-2-benzotiazol-amin kémiai nevű riluzolt. Az ALS, amelyet Lou Gegrich-kórnak is neveznek, a központi idegrendszer betegsége, amely a motorikus funkciókat szabályozó idegek fokozatos degenerációjával jár. A 2006 augusztusát megelőző 12 hónapban az Aventis Rilutek eladásából származó haszna megközelítette a 37 millió dollárt. Az Aventis 5 527 814 sz. szabadalmának ('814-es szabadalom) igénypontjai riluzolnak ALS kezelésére történő felhasználására vonatkoznak.

Az Impax rövidített új gyógyszerkérelmet (abbreviated new drug application, ANDA) nyújtott be a Rilutek[®] generikus változatának forgalmazására, és az engedélyezési eljárás alatt szerzett tudomást az Aventis '814-es szabadalmáról. Abban az időben ez a szabadalom nem szerepelt az ún. Narancs könyvben (Orange Book). Ezért az Impax nyilatkozatot nyújtott be, hogy erről a szabadalomról nem volt tudomása, így azt nem is bitorolta, azt állítva egyúttal, hogy a szabadalom érvénytelen. Az amerikai szabadalmi törvény 271(e)(2) szakasza szerint bitorló cselekedet, ha valaki ANDA-t nyújt be egy szabadalomban igényelt gyógyszerre a szabadalom lejártá előtt. Az Impax azt állította, hogy a '814-es szabadalom igénypontjai a technika állásához viszonyítva érvénytelenek, és egyúttal az Aventis tisztességtelen magatartására is utalt.

Az utóbbi állítással kapcsolatban az Impax fő hivatkozási alapja az volt, hogy a '814-es szabadalom elővizsgálati eljárása alatt az Aventis olyan összehasonlító adatokat nyújtott be, amelyek alapul szolgáltak ahhoz, hogy az elővizsgáló által megnevezett nyomtatványoktól elhatárolja a találmányt, miközben nem közölt az elővizsgálóval olyan vizsgálati eredményeket, amelyek az elutasító végzésben nem szereplő egyéb vegyületekre vonatkoztak. A CAFC egyetértett a körzeti bíróságnak azzal a döntésével, hogy bizonyos adatok közlésének az Aventis általi elmulasztása nem szolgáltatott kellő alapot becsapási szándék megállapításához, ami a tisztességtelen magatartás előfeltétele.

Az Impax azzal az állításával kapcsolatban, hogy az Aventis szabadalma a technika állásához viszonyítva érvénytelen, arra utalt, hogy a '814-es szabadalom 1–5. igénypontjaira nézve újdonságrontó az Aventis 5 236 940 sz. szabadalma ('940-es szabadalom). A körzeti bíróság egyetértett az Impax-szel abban, hogy a '940-es szabadalomban kinyilvánított (I) képlet felölelte a riluzolt is. Arra az érvelésre alapozva azonban, hogy a '940-es szabadalom nem ismertette kellőképpen a riluzolt, mert az (I) képlet olyan nagy számú vegyületre vonatkozott, hogy egy szakember nem ismerte volna fel, hogy a riluzol hatékony az ALS kezelésében, a körzeti bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a '814-es szabadalom nem újdonságrontó. A CAFC utalt arra, hogy a kinyilvánítási kötelezettség más akkor, amikor azt kell megállapítani, hogy egy nyomtatvány újdonságrontó-e, illetve amikor az a kérdés, hogy egy leírás eleget tesz-e a szabadalmi törvény kellő kinyilvánításra vonatkozó 112. szakasza követelményeinek. A CAFC arra is rámutatott, hogy a hatékonyság bizonyítása nem szükséges, amikor arról kell döntenem, hogy egy korábbi nyomtatvány kellően kinyilvánítja-e az igényelt találmányt újdonságrontás szempontjából.

Ezért a bíróság visszautalta az ügyet a körzeti bíróságnak azzal: határozza meg, hogy a '940-es szabadalom – a megfelelő jogi normák alkalmazását alapul véve – kellő mértékben kinyilvánítja-e a riluzolt.

Argentína

Az Argentin Szabadalmi Hivatal 178/08 sz. határozata szerint a 2008. január 1-je előtt benyújtott függő szabadalmi bejelentések bejelentőinek tájékoztatniuk kell a hivaltal arról, hogy elsőbbségi bejelentésükre engedélyezték-e szabadalmat vagy nem.

Ennek a határozatnak az a célja, hogy a hivatalnak csak azokat a bejelentéseket kelljen vizsgálnia, amelyek még fontosak a bejelentők számára, hogy ezáltal az elővizsgálók ne vesszítsenek időt olyan bejelentések vizsgálatával, amelyek már nem fontosak, de amelyeket a bejelentők nem vontak vissza.

Ausztrália

A) Az innovációs szabadalmakat az ausztrál törvényhozás 2001-ben vezette be annak érdekében, hogy az alacsonyabb feltalálói szintű találmányok szabadalmazási eljárását meggyorsítsa, és csökkentse azok költségeit a bejelentők számára. A rendes és az innovációs szabadalom között a fő különbség a szabadalmazhatóság küszöbében rejlik, amennyiben a rendes szabadalmaktól feltalálói tevékenységet (inventive step) kívánnak meg, míg az innovációs szabadalmaknak csupán innovációs tevékenységet (innovative step) kell teljesíteniük.

Az innovációs szabadalmakat csak alakiságokra vizsgálják, vagyis az ilyen bejelentésekre már két-három hónap alatt megadják a szabadalmi oltalmat, amelynek tartama nyolc év, szemben a rendes szabadalmak húsz év oltalmi idejével.

A bíróság a *Delnorth Pty. Ltd. v. Dura-Post (Aust) Pty. Ltd.*-ügyben megerősítette, hogy az innovációs szabadalmak esetén alacsonyabb szabadalmazhatósági küszöböt kell alkalmazni. Ennek megfelelően amikor az igénypontokban meghatározott találmányt összehasonlítják a technika állásához tartozó legközelebbi dokumentummal, azt kell megállapítani, hogy a bejelentés szerinti változtatás az utóbbiban ismertetett megoldáshoz képest „lényegesen hozzájárul-e a találmány gyakorlatbavételéhez”. Igenlő esetben a találmányt úgy kell tekinteni, hogy az kielégíti az innovációs tevékenység követelményét. Tehát nem kell azt vizsgálni, hogy az igényelt találmány a rendes találmányok szerinti módon kézenfekvőnek tekinthető-e.

A „lényeges hozzájárulás” kifejezéssel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy a „lényeges” (substantial) szó jelentése „valódi” (real) vagy „lényegi” (of substance). Ez a lehetőségek széles skáláját öleli fel. Így például valószínűsíthető, hogy az eladhatóság, hatékonyság vagy akár az esztétikai hatás növelése elegendő lehet a „lényeges hozzájárulás” megalapozásához.

B) A *Ranbaxy Australia Pty. Ltd. (Ranbaxy) v. Warner-Lambert Company LLC* (Warner-Lambert)-ügyben a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy egy enantiomer vegyület eladásával bitorolják-e a racém elegyre vonatkozó szabadalmat, és hogy az enantiomerre vonatkozó későbbi szabadalom érvénytelen-e annak következtében, hogy a szabadalmi hivatallal hamis adatot közöltek.

Az elsőfokú döntést mindkét fél megfellebbezte az Össz-szövetségi Bíróságnál (Full Federal Court, FFC). A bíróságnak a következő kérdésekben kellett döntenie: (i) a Warner-Lambert termékszabadalmának oltalmi köre (az első szabadalom) kiterjedt-e egy vegyi termék mindkét enantiomer formájának különböző kombinációira? és (ii) a Warner-Lambert enantiomerre vonatkozó szabadalma (a második szabadalom) érvénytelen volt-e, miután hamis állítás alapján engedélyezték? A bíróság 2008. május 28-i döntésével mindkét fél fellebbezését elutasította, mert mindkét kérdésre igenlő választ adott.

Egy enantiomer vegyület két különböző alakban létezhet, amelyek mindegyike tükörképe a másiknak. Ezt a két alakot „R” alaknak és „S” alaknak nevezzük. Amikor egy vegyi reakció mindkét alakot azonos mennyiségben szolgáltatja, a kapott terméket racém elegynek nevezzük. A Warner-Lambert mindkét szabadalma enantiomerre vonatkozott. Az első szabadalom olyan szerkezeti képletet tartalmazott, amely nem tett különbséget a két enantiomer forma között; a második szabadalom azonban csupán az „R” enantiomerre vonatkozott.

A Ranbaxy csupán az „R” alakot tartalmazó gyógyászati terméket akarta importálni. Első fokon a Ranbaxy fő érve az volt, hogy: (i) az első szabadalom csupán racém alakú vegyületre vonatkozott; (ii) a második szabadalmat hamis állítás alapján kapták.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az első szabadalom helyes értelmezéssel mindkét enantiomer forma összes kombinációjára, vagyis mind az „R”, mind az „S” alakra külön-külön, valamint a két forma azonos és nem azonos mennyiségű elegyeire vonatkozott.

A bíró azonban azt is megállapította, hogy a második szabadalmat hamis tájékoztatás alapján kapták, és így az érvénytelen. A bíró két hamis állítást állapított meg, amelyek közül az első két részből állt: (i) a szabadalmi leírás szerint az „R” alak „váratlan és meglepő” hatékonysági szintet mutat; és (ii) egy olyan táblázatot iktattak be a leírásba, amely azt mutatta, hogy tízszeres hatékonyságnövelés történt. Ennek megfelelően a Ranbaxy terméke bitorolná az első szabadalmat, a másodikat azonban, amely érvénytelen volt, nem. Ezek ellen a megállapítások ellen a Ranbaxy és a Warner-Lambert egyaránt fellebbezett.

Az FCC elutasította a Ranbaxy fellebbezését, és fenntartotta az elsőfokú bíróságnak az első szabadalomra vonatkozó álláspontját, megjegyezve, hogy azt a vonatkozó szakember tudása és a leírásban említett irodalmi hivatkozások egyaránt alátámasztják.

Az FCC a Warner-Lambert fellebbezését is elutasította, fenntartva az elsőfokú bíró alábbi megállapításait: (i) a bejelentés napján a Warner-Lambert rendelkezésére álló összes adat azt mutatta, hogy az „R” alak a várt kétszeres hatásnövekedést mutatta a racém alak hatásához viszonyítva, és (ii) a Warner-Lambert szándékosan félrevezette a hivatalt azzal az állításával, hogy adatai alátámasztották a hatékonyság tízszeres növekedését.

Úgy tűnik, hogy a másodfokú bíróság vonakodott levonni azt a következtetést, hogy egyedül a szabadalmi leírásban szereplő hamis állítás járult hozzá ahhoz, hogy a Warner-Lambert megkapta a szabadalmat. Minthogy azonban a hamis állítást a Warner-Lambert szabadalmi ügyvivője megismételte amikor az elővizsgáló kezdeti kifogását megválaszolta, a bíróság mégis levonta ezt a következtetést.

Itt említjük meg, hogy ez a döntés ellentétes a CAFC 2008. május 20-i döntésével, amelyet az előző tájékoztató 1.B) pontjában ismertettünk.

C) Az Ausztrál Szabadalmi Hivatal védjegyzosztálya 2007. október 22-i határozatában elutasította a SPORTSBOY védjegybejelentést, mert felszólalt ellene a korábban lajstromozott és jól ismert SPORTSGIRL védjegy tulajdonosa. A hivatal a SPORTSGIRL hírnevét és korábbi lajstromozását elegendőnek tartotta ahhoz, hogy a bejelentőre hárítsa annak bizonyítási terheit, hogy védjegye nem okozná a vásárlóközönség megtévesztését.

D) Brent Lloyd Morely és Emma Cathleen Clancy kérelmet nyújtott be a 25. és 28. áruosztályban a DIRTY KUSTOMS INDUSTRIES védjegy lajstromozására. A *Pineapple Trademarks Pty. Ltd.* (Pineapple) a tulajdonosa az Ausztráliában lajstromozott KUSTOM védjegynek, amely többek között ugyanazokra az áruosztályokra vonatkozik. A Pineapple-nek különböző stilizált alakokban további védjegyei is lajstromozva vannak Ausztráliában, amelyek legtöbbje azonos árukra vonatkozik.

A Pineapple felszólalt a DIRTY KUSTOMS INDUSTRIES védjegy lajstromozása ellen. A szabadalmi hivatal megállapította, hogy a felszólalónak igaza van, mert ez a védjegy megtévesztően hasonlít a korábbi KUSTOM védjegyhez. Ezért a védjegybejelentést elutasította.

Brazília

A) A Brazil Szabadalmi Hivatal az elmúlt években jelentősen növelte alkalmazottainak létszámát, amit az alábbi adatok bizonyítanak: 2006-ban az alkalmazottak létszáma 480 volt. Ez a szám 2007-ben 870-re és 2008-ban 1190-re nőtt.

B) A brazil egészségügyi minisztérium a *Gilead* cég által forgalmazott Tenofovir AIDS-gyógyszert közérdekből olyan gyógyszernek minősítette, amelyre vonatkozó szabadalmi bejelentésre a brazil hatóságok nem engedélyezhetnek szabadalmi oltalmat. Ez lehetővé tenné a brazil kormány számára, hogy a gyártókkal szabadon tárgyalhasson a generikus gyógyszer áráról. Jelenleg a Tenofovir a brazil AIDS-program költségeinek 10%-áért felelős, betegenként 1387 dollár évi költséggel. A minisztérium szerint a szabadalom engedélyezése esetén a magas gyógyszerár korlátozná a betegek hozzájutását a gyógyszerhez.

Itt említjük meg, hogy a brazil AIDS-megelőzési program keretében a szabadalmi hivatal kényszerengedélyt adott az amerikai Merck cég Efavirenz gyógyszerére, és a gyógyszer generikus változatát Indiából importálta.

Bulgária

Bulgária 2008. október 7-én csatlakozott az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó Hágai Egyezményhez.

Chile

A) A chilei kongresszus 2008. október 8-án jóváhagyta a Szabadalmi Együtműködési Szerződéshez (PCT-hez) való csatlakozást. A csatlakozási okmányt 2009. első negyedében fogják letétbe helyezni a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél.

B) A Chilei Szabadalmi Hivatal körlevélben közzétette, hogy lehetőség van a szabadalmi bejelentések publikálásának a bejelentés napjától számított 18 hónapig való elhalasztására. Ezt a halasztást kérelmezni kell mielőtt a hivatal kiadja az első kedvező elővizsgálati végzést. Ilyen módon a bejelentő elkerülheti, hogy bejelentését 18 hónap eltelte előtt publikálják, ami nem ritkán előfordult.

Cseh Köztársaság

Csehországban a 221/2006 sz. törvény 2008. január 1-jén lépett hatályba az Európai Parlament és Tanács a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó, 200/48/EC irányelve alapján. Ezt megelőzően a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos vitákban a polgári törvénykönyv szabályai szerint jártak el.

2008. január 1-jétől kezdve iparjogvédelmi ügyekben a prágai Városi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. A törvény 6. szakasza alapján ez a bíróság ítélkezik elsőfokú bírósággént az ipari jogok bitorlása vagy ilyen téren tett fenyegetések ügyében. Ez a bíróság ítélkezik elsőfokú bírósággént a közösségi védjegyek és a közösségi minták, továbbá fellebbviteli bírósággént a Szabadalmi és Védjegyhivatal végleges határozatai ellen benyújtott fellebbezések ügyében is.

2008. január 1-jétől kezdve az iparjogvédelmi peres ügyek ehhez a bírósághoz kerülnek. Ennek alapján arra lehet számítani, hogy a bírósági döntések minősége javulni fog ezen a területen.

Dánia

A ruházati cikket gyártó *Haribo Lakrids A/S* (Haribo) 1935-ben indította el üzleti tevékenységét Dániában. 1955-ben *PIRATOS* megjelöléssel elkezdte likörtermékek gyártását. 1964-ben ezt a megjelölést az 5. és a 30. áruosztályban védjegyként lajstromoztatta. 1981-ben a 30. áruosztályban védjegyoltalmat kapott a *SUPER PIRATOS* megjelölésre.

A *Hela Wine & Spirits* (Hela) 1985-ben kezdett Dániában borok és szeszes italok előállításával és kereskedésével foglalkozni. 2004-ben a 33. áruosztályban védjegyoltalmat kapott a *LOS PIRATOS* megjelölésre, azonban a Haribo felszólalása alapján a védjegyet törölték. A Hela 2005-ben is lajstromoztatta a *LOS PIRATOS* védjegyet, azonban ezt a lajstromozást is törölték a Haribo felszólalása alapján.

Ezután a Hela „Original Los Piratas” megjelöléssel kezdett forgalmazni szeszes italokat. A Haribo ideiglenes intézkedést kérve az ügyet a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság elé vitte. Ez a bíróság megállapította, hogy a „Los Piratas” megjelölés megtévesztően hasonlít a Haribo védjegyéhez, és arra a következtetésre jutott, hogy a bitorlás szándékos volt. Ezért elrendelte, hogy a dán szellemitulajdon-védelmi törvények legújabb módosításainak megfelelően a Hela fizessen a Haribónak egyrészt 50 000 Dkr kártérítést, másrészt 104 210 Dkr költségtérítést.

Dél-Korea

A Dél-koreai Szabadalmi Hivatal megváltoztatta a szabadalmi és használatiminta-bejelentések vizsgálati irányelveit. Korábban a végzés megválaszolásának határidejét először két hónapban adták meg, amit hosszabbítási kérelem alapján további egy hónappal lehetett többször meghosszabbítani mindaddig, amíg a hivatal valamilyen okból a hosszabbítást már nem engedélyezte. Ez gyakran okozott gondot a bejelentők számára, aminek orvoslására szolgál az új rendszer. Ebben egy végzés megválaszolására továbbra is két hónapot engedélyeznek, és a további, egy hónapos hosszabbítási kérelmeket önműködően négyszer engedélyezik. További határidőt azonban a hivatal csak akkor engedélyez, ha annak indo-

kolását megfelelőnek találja. Így például megfelelő indok, ha a bejelentő kísérletek elvégzésének szükségességére hivatkozva kér további halasztást.

Szintén 2008. július 1-jei hatállyal módosították a vizsgálat meggyorsításának kérelmezési módját. Az új rendszerben egy bejelentő kérhet gyorsított, rendes vagy halasztott vizsgálatot. A gyorsított vizsgálatot azzal is lehet indokolni, hogy a bejelentő csatol egy, a technika állására vonatkozó jelentést.

Az elővizsgálat halasztásának kérelmezése alapján a bejelentő három hónap halasztást kap, amit egy második kérelem alapján további hat hónappal meg lehet hosszabbítani úgy, hogy a hosszabbítás megkezdésének időpontja a bejelentést követő 19. hónap kezdetétől számít.

Egyesült Királyság

A) Morgan of Drefelin bárónőt 2008 februárjában kinevezték a szellemi tulajdon-védelem miniszterének, és így a világon az első miniszter ezen a területen.

A Patent World havi folyóirat kiadóhivatalának vezetője, Charlotte Lindsay 2008 júniusában interjút készített a miniszterasszonnyal. Az alábbiakban nyilatkozatának néhány érdekesebb részletét foglaljuk össze.

„Úgy vélem, azért neveztek ki erre a posztra, mert korábban a kreatív iparban dolgoztam, és részt vettem egy kutatóközpont megszervezésében is.”

„A két legfontosabb dolog, amivel foglalkoznom kell, hogy elfogadhatóbbá tegyem a szellemi tulajdon-védelem nyelvét, és hogy tudatosítsam a szellemi tulajdon-védelem fontosságát.”

„Meglepett, hogy milyen sok üzletember van, akinek halvány fogalma sincs a szellemi tulajdon-védelemről. Úgy vélem, hogy ha hozzásegítjük őket saját szellemi tulajdonuk kezelési módjának jobb megértéséhez, ezzel hozzájárulunk az ország jólétéhez és munkahelyek teremtéséhez.”

„Különösen fontosnak tartom, hogy minisztériumom minél nagyobb súlyt fektessen a magasabb szintű oktatás és az innováció összekapcsolására.”

B) A Lordok Háza (House of Lords) 2008. július 9-én megváltoztatta az első- és a másodfokú bíróság döntését a 706 376 sz. ('376-os szabadalom) európai szabadalom érvényesített angol változatának kézenfekvősége tárgyában. E döntéssel a feltalálói tevékenység (inventive step) nagy-britanniai megítélésének elveit közelebb hozták az Európai Szabadalmi Hivatal által alkalmazott elvekhez.

A döntés alapját képező szabadalom tulajdonosa az *Angiotech Pharmaceuticals Inc.* és az *University British Columbia*. A szabadalom olyan eszközre vonatkozik, amely paklitaxelt szabadít fel érszűkület újbóli kialakulásának (resztenózis) meggátlása céljából. A szabadalom azt tanítja, hogy a resztenózist meg lehet gátolni helyi véredények növekedésének (angiogenezis) megakadályozásával. A feltalálók felismerték, hogy a paklitaxel, amely egy

újabban felfedezett rákgógyszer, jelentős antiangiogén tulajdonságokat mutat. Ebből arra következtettek, hogy alkalmas a resztenózis megállítására.

A *Conor Medsystems Incorporated* (Conor) a Szabadalmi Bíróságnál (Patents Court) kézenfekvőségre hivatkozva kétségbe vonta a '376-os szabadalom érvényességét.

A Conor azzal érvelt, hogy a szabadalom nem nyújtott kellő kitanítást arról, hogy a találmány valóban gátolja a resztenózist. Ezért szerinte itt a kézenfekvőség-próbának nem annak megállapítására kell irányulnia, hogy szakember kézenfekvőnek találná-e azt, hogy a találmány alkalmas resztenózis kezelésére, hanem azt kellene eldöntenie, hogy szakember a siker reménye nélkül kézenfekvőnek találná-e kipróbálni a találmányt.

A Szabadalmi Bíróság elfogadta a Conor érvelését. A bíró egyetértett azzal, hogy nem volt szükség annak eldöntésére, hogy siker várható-e a találmánytól, mert a bejelentés nem mutatta ki ténylegesen, hogy a paklitaxel gátolja a resztenózist.

A Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal) egyetértett az alsófokú bíróval, és fenntartotta annak döntését, de hozzájárult, hogy az Angiotech a Lordok Házánál nyújtson be fellebbezést.

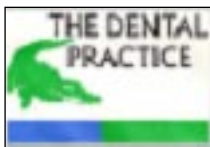
Az Egyesült Királyságban a Lordok Háza a legfelső fellebbezési fórum. A megfelelő kézenfekvőségi próbát alkalmazva ez a bíróság megállapította, hogy a találmány feltalálói tevékenységén alapul.

A döntésből a nemkézenfekvőségi követelménnyel kapcsolatban számos fontos megállapítás következik, és annak általános hangneme közelíti az angol törvényt az Európai Szabadalmi Hivatal gyakorlatához. A bíróság ugyanis megerősítette, hogy a feltalálói tevékenység megítélése előtt a szabadalomnak át kell mennie a valószínűség egy „küszöbpróbáján”. Ebben a próbában a bíróság a teljes leírást veszi alapul, és arról dönt, hogy csupán a leírás alapján a találmány megvalósítható-e. A lordok valószínűnek találták, hogy az igényelt találmány a leírás adatainak és kitanításának alapján alkalmas a resztenózis kezelésére.

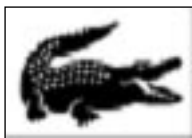
Végül a lordok megerősítették, hogy a bíróságnak az igényelt találmány kézenfekvőségét annak fényében kell vizsgálnia, hogy a találmány milyen célra szolgál. A bíróságnak a siker elvárását is figyelembe kell vennie, ami a szakembert befolyásolná egy célnak a találmány segítségével való elérése megítélésekor. Az Európai Szabadalmi Hivatal mindkét elvet követi. A holland bíróság is alkalmazta ezeket a szempontokat a párhuzamos eljárásban, amit a lordok helyeslőleg állapítottak meg. Lord Hoffman azt, amikor siker elvárása nélkül megállapítják, hogy valamit kézenfekvő-e kipróbálni – ez a szabadalmi bíróság által alkalmazott próba –, ellentétes értelmű szavak kombinációján alapuló (oximoron) felfogásként írta le, aminek a szabadalmi törvényben nincs előzménye.

A lordok azon a véleményen voltak, hogy a találmány feltalálói tevékenységen alapszik, mert egy szakember ésszerű siker elvárásával nem próbálta volna ki, hogy hatékony-e resztenózis kezelésére. Ezzel ez a bíróság a kézenfekvőség megítélésében jelentősen közeledett az Európai Szabadalmi Hivatal gyakorlatához.

C) Egy angol kisvárosban két fogorvos az alábbi ábrás védjegyet lajstromoztatta.

A Chemise Lacoste cég felszólalt a fogorvosok védjegye ellen azon az alapon, hogy jól ismert alábbi krokodilvédjegyet az összes számításba jöhető osztályban lajstromozták.

A felszólalást a hivatal elutasította arra hivatkozva, hogy a szöveges elem miatt a két védjegyet nem lehet összetéveszteni, és a felszólalás tárgyát képező védjegyben a krokodilelem csak mellékes szerepet tölt be.

Elsőfokú Európai Bíróság

A) A *Kapman AB* (Kapman) v. *OHIM*-ügyben az Elsőfokú Európai Bíróság (European Court of First Instance, CFI) nemrég hozott döntésében megerősítette az OHIM (Office for Harmonization in the Internal Market) határozatát.

Az ügy előzménye, hogy a Kapman az OHIM-nál védjegybejelentést nyújtott be egy fűrészlapokra vonatkozó ábrás védjegy Pantone® Blue 302U színnel való lajstromozására. A bejelentést az OHIM elutasította azon az alapon, hogy a védjegy nem jelzi a termékek kereskedelmi származását, és a Pantone® Blue 302U szín nem képzeletbeli (fanciful).

Eredménytelen hivatali fellebbezés után a Kapman további fellebbezést nyújtott be a CFI-nél, és azzal érvelt, hogy a védjegy geometriai alakja a szín használatával együtt lényegénél fogva megkülönböztető jellegűvé tette a védjegyet.

A CFI elutasította ezt az érvelést, megállapítva, hogy a védjegy alakja az áruk alakjának reprodukciója, és semmiképpen nem megkülönböztető jellegű. Emellett a színes fűrészlapok általánosan használatosak, és így a védjegynek nincs inherens megkülönböztetőképessége.

A Kapman további érvként hivatkozott arra, hogy az OHIM korábbi gyakorlatában minimális megkülönböztetőképességű védjegyeket is engedélyezett, és így bejelentése megérdemli, hogy lajstromozzák. A CFI ezt az érvet is elutasította, megállapítva, hogy a Kapman bejelentése ezzel a minimális megkülönböztetőképességgel sem rendelkezik.

B) A *Dainicheiseika Colour & Chemicals Mfg Co Ltd.* v. *OHIM*; *Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co Ltd.* ügyben az Elsőfokú Európai Bíróságnak (CFI) a T-398/03 ügyben az alábbi,

az 1. ábrán szereplő, tisztán grafikus védjegyet kellett összehasonlítani a 2. ábrán szereplő, hasonló jelentésű, lényegileg szóvédjeggyel.

1. ábra

2. ábra

Az 1. ábra szerinti védjegyet műanyagokkal, a 2. sz. védjegyet feldolgozatlan műanyagokkal és ipari vegyszerekkel kapcsolatban lajstromoztatták.

A CFI megállapította, hogy bár a védjegyek vizuálisan nem, formailag és fonetikusán nagyon hasonlóak. A CFI szerint az utóbbi szempont többet nyom a latban, és ezért úgy döntött, hogy a két védjegy nagy valószínűséggel összetéveszhető.

Ghána

Ghána 2008. szeptember 18-án csatlakozott az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó Hágai Egyezményhez, valamint a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Megállapodás Jegyzőkönyvéhez.

Izrael

A) Az Izraeli Szabadalmi Hivatal elnöke az üzleti módszerekre és szoftverekre vonatkozó találmányok szabadalmazhatóságával foglalkozott. Egy *ex parte* eljárásban elutasította egy üzleti módszert igénylő bejelentés igénypontjait arra hivatkozva, hogy azok nem technológia tárgyúak, és így az izraeli szabadalmi törvény 3. szakasza alapján nem szabadalmazhatók.

A döntés tárgya egy „Módszer áruk és szolgáltatások eladásának javítására” c. szabadalmi bejelentés volt. Ez olyan módszerre irányult, amely szerint piaci értéküknél alacsonyabb áron adnak el kuponokat nagykereskedőknek, akik később azokat továbbítják a fogyasztóknak. Valójában az ilyen eladásnál maga a termék a fizetőeszköz, és mind a bejelentő, mind a hivatali elnök egyetértett abban, hogy az igénypontok üzleti módszerre vonatkoztak.

A szabadalmi törvény 3. szakasza a szabadalmazható találmányt az alábbi módon határozza meg:

„3. Szabadalmazható az olyan találmány, amely bármely műszaki területen olyan termék vagy eljárás, amely új és hasznos és iparilag alkalmazható, és amely feltalálói tevékenységen alapszik.”

A törvény 3. és egyéb szakaszai nem zárják kimondottan ki az üzleti módszereket a szabadalmazhatóságból. Megjegyzendő azonban, hogy a 3. szakasz szerint ahhoz, hogy egy találmány szabadalmazható legyen, a műszaki tudományok területére kell esnie. A hivatal

elnöke azt a kérdést tette fel, hogy egy üzletkötési módszer (*per se*) kielégíti-e a 3. szakasz követelményeit, és különösen, hogy műszaki területre esik-e.

Döntésében az elnök megjegyezte, hogy egy üzletkötési módszert üzleti ötletnek lehet tekinteni, amely hasznos és alkalmazható, így nyilvánvalóan kielégíti a 3. szakasz „hasznos” és „iparilag alkalmazható” követelményeit. Egy üzletkötési módszer a 3. szakasz értelmében „eljárásnak” is minősíthető. Az elnök azonban arra a következtetésre jutott, hogy egy üzletkötési módszer nem esik műszaki területre – amit pedig megkíván a törvény 3. szakasza –, mert kereskedésre és pénzügyi műveletekre vonatkozik.

Annak ellenére, hogy az igénypontok üzletkötési módszerre irányultak, az elnök kiterjesztette elemzését a szoftver tárgyú találmányokra is. Ilyen vonatkozásban arra a következtetésre jutott, hogy eltérően az üzleti módszerektől, a szoftver kétségtelenül műszaki területre esőnek minősül. Ahhoz azonban, hogy egy szoftver tárgyú találmány a 3. szakasz rendelkezései szerint szabadalmazható legyen, egy komputerizált rendszer szerves részét kell képeznie, amely hardvert és szoftvert is tartalmaz.

Az elnök azt a véleményét fejtette ki, hogy egy módszer, amely egy új szoftvert műszakilag használ fel, bizonyos esetekben szabadalmazható, ha új, hasznos eredményt szolgáltat, és feltalálói tevékenységen alapszik. Egy szoftver tehát akkor lehet szabadalmazható, ha egy hibrid találmány szerves részét képezi, ahol a hibrid találmány egy szabadalmazható hardverkomponens és egy nem szabadalmazható szoftverkomponens kombinációja, amely új eredményt szolgáltat, vagyis a komponenseknek nem csupán aggregációja.

Úgy tűnik tehát, hogy a döntés szerint egy szoftverigénypontot komputerprogramra irányulónak kell tekinteni *per se*, és így az a törvény 3. szakasza szerint nem szabadalmazható, hacsak az igénypont nem tartalmaz olyan hardverelemeket is, amelyek funkciója a szoftver befolyása alapján új eredményhez vezet.

Visszatérve az üzleti módszerekre, az elnök döntése megállapítja, hogy egy hibrid találmány ezen a területen is csak akkor szabadalmazható, ha lényege egy műszaki (fizikai) rendszer, és nem maga az üzletkötési módszer.

A mérlegelés eredményeként az elnök elutasította a bejelentést.

Ezt a 2006. decemberi döntést követően az Izraeli Szabadalmi Hivatal szinte önműködően elutasított minden szoftver tárgyú igénypontot.

Az elnök döntése ellentmondásos volt, és a legtöbb izraeli szakember osztotta azt a véleményt, hogy a túlságosan radikálisnak minősíthető döntés Izraelt a szoftver tárgyú találmányok szabadalmazhatósága tekintetében a legkonzervatívabb országok sorába helyezte. Az elnök által felállított kritériumok szerint sok találmány, amely például Európában szabadalmazható lenne, e döntés fényében Izraelben nem szabadalmazható.

Tekintettel arra, hogy az izraeli szoftveripar egyike a világon a legfejlettebbeknek, az elnök döntése alapvetően eltér a Jeruzsálemi Körzeti Bíróság egyik 1994. évi döntésétől (*United Technologies Corporation v. The Registrar of Patents, Designs and Trademarks*). Ez a bíróság azon a véleményen volt, hogy a szoftver tárgyú találmányok szabadalmazhatósága

terén a szabadalmi törvény 3. szakaszának szövege hasonlít az amerikai szabadalmi törvény 101. szakaszának szövegéhez. Ezért a Jeruzsálemi Körzeti Bíróság megállapította, hogy ha a szoftver tárgyú találmányokra szabadalmat adnak az Amerikai Egyesült Államokban és Európában, akkor az ilyen találmányokra Izraelben is engedélyezni kell a szabadalmat. Megjegyzendő azonban, hogy abban az időben a szabadalmi törvény 3. szakaszának eltérő volt a szövege: a „bármely műszaki területen” szövegrész a TRIPS-megállapodás alapján 2000. január 1-jén került be az izraeli szabadalmi törvénybe. Ez a módosítás azonban abban az időben az oltalmi kör tágítása céljából, nem pedig a szűkítése érdekében történt.

Az elnök döntését követően az Izraeli AIPPI Csoport lépéseket tett a felmerült kérdések tisztázására, és ebből a célból 2007-ben országos konferenciát is rendezett, ahol többek között maga az elnök is tartott előadást, és ismertetette döntésének hátterét. A legtöbb előadó azonban a szoftver tárgyú találmányok szabadalmazása terén liberálisabb megközelítést javasolt.

A konferencián az elnök egy fontos tisztázó megjegyzést tett, kijelentve, hogy a döntés nem tekintendő *szükségszerűen* általános irányelvnek, és hozzáfűzte, hogy a jövőben a döntéseket eseti alapon fogják meghozni.

A fentebb említett konferencia óta az izraeli elővizsgálók részéről enyhébb elbírálás tapasztalható a szoftver tárgyú szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatban. Az új megközelítés következtében lehetőség van az elővizsgálók szoftver tárgyú igénypontokkal kapcsolatos kifogásainak elhárítására, ha az Európai Szabadalmi Hivatal lényegileg hasonló igénypontokat az Európai Szabadalmi Egyezmény 52(2) szakasza alapján elfogadott vagy nem utasított el. Bizonyos esetekben az elővizsgálók akkor is hajlandók megfontolni és engedélyezni is az ilyen igénypontokat, ha nincs párhuzamos európai szabadalom. A legenyhébb megközelítés mellett sem hajlandók azonban engedélyezni az üzletkötési módszerekre vonatkozó igénypontokat.

Végül megjegyezzük, hogy az elnök fentebb ismertetett döntését a bejelentő megfellebbezte. Ezért később fog eldőlni, hogy a körzeti bíróság vagy a legfelsőbb bíróság jövőbeli döntéseinek milyen mértékben fogják elfogadni a hivatal elnökének döntését.

B) Az Izraeli Védjegy hivatal elnöke 2008. június 29-én a *Versace 83 Ltd.* (Versace) 1989-ben lajstromozott öt védjegyet törölte a lajstromból, mert azok a „Versace” szót tartalmazták, és a hivatal szerint a Versace rosszhiszeműen lajstromoztatta azokat, mert ismernie kellett a Gianni Versace S.p.A. VERSACE védjegyet. A védjegy törvény 39(a1) szakasza szerint ugyanis egy védjegy rosszhiszeműség esetén bármikor törölhető.

A védjegy tulajdonos fellebbezést nyújtott be, és erre hivatkozva kérte a törlési eljárás felfüggesztését, azonban ezt a hivatal megtagadta, mert megállapította, hogy az azonnali törlés nem okoz helyrehozhatatlan kárt a Versace-nek.

Japán

A) Mind a felperes *Taiko Pharmaceutical Co., Ltd.* (Taiko), mind az alperes *Izumiyakuhinkogyo Co., Ltd.* (Izumi) fő komponensként kreozotot tartalmazó, diaréellenes gyógyszert gyártott. A Taiko és az Izumi csomagolása hasonló jellegű volt, eltekintve a cégnévtől és a díszítőelemként felhasznált kürttől, illetve díszítőktől. Emellett a Taiko védjegyének „Seirogan” felirata különleges betűkkel volt feltüntetve, míg ugyanez a felirat az Izumi védjegyén rendes betűkkel készült.

A Taiko azt állította, hogy az Izumi csomagolása és megjelölései hasonlóak voltak a híres és jól ismert Taiko-csomagoláshoz és megjelölésekhez, és ezért az Izumi a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütközött. A Taiko azt is állította, hogy az Izumi bitorolta 1952-ben benyújtott és 1959-ben lajstromozott, SEIROGAN védjegyét, aminek alapján kérte az Izumi eltiltását a védjegy használatától.

Az Osakai Körzeti Bíróság 2006. július 27-én kelt döntésében a Taiko valamennyi kérelmét elutasította, mert azokat megalapozatlannak találta. Így többek között megállapította, hogy a szabadalmi törvény 26. szakaszának első bekezdése szerint a védjegy jog nem érvényesíthető egy szabályos módon írt közönséges névvel szemben. Minthogy az Izumi védjegyének felirata közönséges módon írt betűkből állt, azok ellen a Taiko védjegy nem érvényesíthető.

A Taiko az Osakai Felsőbírósághoz fellebbezett, amely 2007. október 11-én kelt döntésében megerősítette az alsófokú bíróság döntését, és megállapította, hogy a Taiko kérelme megalapozatlan.

B) 2008. május 29-én a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróság megváltoztatta a Japán Szabadalmi Hivatal tanácsának egy döntését, amely elutasította a COCA-COLA-palack háromdimenziós védjegyként a 32. áruosztályban való lajstromozására irányuló kérelmet. A bíróság döntése megállapítja, hogy bár a védjegy a védjegy törvény 3(1)(3) szakasza szerint deskriptív, megszerezte a törvény 3(2) szakasza által megkívánt megkülönböztető jelleget.

A háromdimenziós védjegyek lajstromozását engedélyező, a védjegy törvény 2(1) szakaszának módosításán alapuló törvényváltoztatást 1997. április 1-jén helyezték hatályba. A

Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróóság a MINI MAGLITE védjegy esetében alkalmazta először a háromdimenziós védjegyekre vonatkozó módosított 3(2) szakaszt egy termékkel – háromdimenziós elemlámpával – kapcsolatban, míg a COCA-COLA-palackra vonatkozó döntés háromdimenziós árucsomagolásra vonatkozó védjeggyel volt kapcsolatos.

A védjegytvény 3(1)(3) szakasza szerint nem lehet engedélyezni a lajstromozást „olyan védjegy esetében, amely általános módon jelzi az áruk eredetét, ... alakját (ideértve a csomagolást) vagy árát.

A törvény 3(2) szakasza szerint azonban „az előző szakasz 3–5. pontja alá eső védjegy esetében, ahol a védjegy használatának eredményeként a fogyasztók fel tudják ismerni, hogy az áruk vagy szolgáltatások bizonyos személy üzeméhez kapcsolódnak, elnyerhető védjegyvoltalom az előző szakasz rendelkezései ellenére is.”

A törvény 4(1)(18) szakasza szerint nem kapható védjegyvoltalom olyan védjegy esetében, amely „árúk vagy csomagolások kizárólag háromdimenziós alakjára vonatkozik, ahol a kérdéses alak nélkülözhetetlen az áru vagy csomagolás funkciójához”.

A *Coca-Cola Company* (Coca-Cola), amely a jól ismert kólaitalt gyártja és forgalmazza az Egyesült Államokban és más országokban is, lajstromozási kérelmet nyújtott be a palack háromdimenziós alakjának védjegyként való lajstromozása iránt sör, frissítő italok, gyümölcslevek és malátakivonatok vonatkozásában.

Az elővizsgáló 2004. október 22-én elutasította a lajstromozási kérelmet. A bejelentő 2005. január 31-én kérte a kérelem felülvizsgálatát, és az áruk megjelölését 2005. november 25-én a 32. áruosztályban „kólaitalokra” módosította.

A szabadalmi hivatal 2007. február 6-án megerősítette az eredeti elutasítást azzal érvelve, hogy a kérdéses védjegy a törvény 3(1)(3) szakasza alá esik. A hivatal szerint a védjegy nem szerzett megkülönböztetőképeséget az áruk származásának megjelöléseként, és így nem elégítette ki a 3(2) szakasz követelményeit.

A bejelentő 2007. június 15-én a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróósághoz fellebbezett. Ez a bíróság 2008. május 29-én megváltoztatta a szabadalmi hivatal tanácsának döntését. Megállapította, hogy a hivatal nem tévedett abban, hogy a védjegy a törvény 3(1)(3) szakasza alá esik, mert áruk alakját csupán a szokásos úton használja megjelölésre, de egyúttal a törvény 3(2) szakaszát is alkalmazhatónak tekintette, mert megállapította, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy használat folytán megkülönböztetőképeségre tett szert.

A bíróság döntése szerint az alperes termékének alakja lényegileg megegyezik az Egyesült Államokban 1916-ban forgalomba hozott, visszaváltható üvegpalack alakjával, és ez az alak egyedi kialakítása folytán forgalomba hozatala óta hírnévre tett szert. Japánban a palack alakja 1957-ben megindult forgalmazása óta nem változott, és évente 96 millió palackot forgalmaznak. A szakértők jelentős hányada szerint a kérdéses palack alakja jellemző példája a megkülönböztető képeséget mutató és az áru forrását jelző formának. A piacon nem forgalmaznak italokat hasonló különleges jellemzőkkel rendelkező csomagolásban. Így a kérdéses palack alakja kereskedelmi szimbólumként vált ismertté.

Mindezek alapján a bíróság elismerte, hogy a palack alakja a fogyasztók körében ismertté és az áruk forrásának jelzőjeként erősen megkülönböztető jellegűvé vált. Ezért a védjegy a törvény 3(2) szakasza alapján lajstromozható, és a szabadalmi hivatal tévedett, amikor úgy döntött, hogy a védjegy nem esik a törvény 3(2) szakasza alá.

Mínthogy ez a második döntés amikor a törvény 3(2) szakaszának rendelkezéseit háromdimenziós védjegyekre alkalmazzák, a két eset alapján megalapozottnak lehet tekinteni a háromdimenziós védjegyek lajstromozhatósági kritériumait Japánban.

Jordánia

A) A Jordániai Szabadalmi Hivatal módosította a szabadalmak oltalmi idejét annak érdekében, hogy a törvényt összhangba hozza a Párizsi Uniós Egyezmény *4bis* szakaszával. Régebben a húsz év oltalmi időt elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napjától számították; az új törvény szerint a módosított oltalmi időt a bejelentés napjától kell számítani.

B) Jordánia kormánya folytonos erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy megakadályozza a szellemi tulajdon ellopását. E szempont által vezetve megalapították a Szellemi tulajdon-jogok Érvényesítési Hivatalát, amely egy új osztálya a Bűnüldözési Minisztérium Általános Biztonsági Főosztályának. Az új intézmény fő célja, hogy visszafogja az országban főleg a szoftverek, a szerzői jog és a zeneművek bitorlását, illetve eltulajdonítását. E cél érdekében a hivatal az alábbi eszközöket alkalmazza:

- a piacon rendszeres rajtaütéseket végez bitorolt és kalóztermékek felkutatása érdekében;
- fokozza az együttműködést a Jordán Védjegyhivatallal, a Nemzeti Könyvtárral és a vámhatóságokkal;
- foglalkozik azokkal a panaszokkal, amelyek a bitorló és a kalóztermékek állítólagos szétosztására vonatkoznak.

Kanada

A Johnson & Johnson Inc. (Johnson) v. Boston Scientific Ltd. (Boston)-ügyben a Szövetségi Bíróság (Federal Court) 2008 júniusában hozott döntést, amelynek megállapítása szerint lehetséges, hogy egy publikáció akkor sem tartozik a technika állásához, ha a tárgyat képező találmány kapcsán a felek nem kötöttek titkossági egyezményt.

Az ügy előzménye, hogy a Johnson bitorlási keresetét indította a Boston ellen, azt állítva, hogy az utóbbi bitorolja a szívbetegség kezelésére szolgáló eszközre vonatkozó, 1 281 505 sz. kanadai szabadalmát ('505-ös szabadalom). Ellenintézkedésként a Boston kétségbe vonta az '505-ös szabadalom érvényességét, azt állítva, hogy egy ismertetés (egy 1983-as monográfia), amelyet a feltaláló, dr. Palmaz 1983-ban, vagyis a szabadalom 1989. október 1-jei bejelentési napja előtt adott át egy Werner Schulz nevű mérnöknek abból a célból, hogy az

adjon számára a gyártáshoz segítséget, újdonságrontó. A Boston bizonyítani tudta, hogy az 1983-as monográfia az '505-ös szabadalom igénypontjainak összes elemét ismertette, de azt nem tudta bizonyítani, hogy a monográfia a szabadalmi törvény szerint újdonságrontó nyomtatványnak minősül.

Ilyen vonatkozásban a bíróság arra mutatott rá, hogy egy dokumentumot akkor kell publikálni tekinteni, ha korlátozás nélkül hozzáférhetővé vált a köz legalább egy tagja számára. Az információt gátló tényező nélkül kell átadni. A szabadalom érvényességét támadó félnek kell bizonyítania a publikálást.

Ezeknek az elveknek az adott ügyre való alkalmazásával a bíróság megjegyezte, hogy a Boston nem bizonyította, hogy az 1983-as monográfiát Werner Schulz olyan módon kapta, hogy nem hivatkoztak az anyag bizalmas jellegére. A feltaláló azt tanúsította, hogy a találmánnyal kapcsolatos szóbeli tárgyalásai során utalt az anyag titkos jellegére, és a Boston nem tudott ezzel ellentétes bizonyítékot szolgáltatni. Ezért a bíróság megállapította, hogy a Boston nem tudta bizonyítani az 1983-as monográfia újdonságrontó jellegét, mégpedig alapvetően azért, mert Werner Schulz nem volt a „köz” tagjának tekinthető.

A szabadalmi bejelentés benyújtásának időpontjában egy korábbi szabadalmi törvény volt érvényben Kanadában, de a ma hatályos törvény is hasonló módon ítéli meg az újdonságot, vagyis azon az alapon, hogy az igénypontot olyan módon nyilvánították-e ki, hogy az „a köz számára hozzáférhetővé” vált-e.

Ennek megfelelően egy korábbi kanadai kinyilvánítás hatását az adott körülmények függvényében kell megítélni. Formális titkossági megállapodás nélkül is számos tényező utalhat arra, hogy a felek közötti sajátos viszony kizárhatja, hogy a kinyilvánítás a köz számára történt.

Kína

A *Cisco Systems* (Cisco) védjegybitorlásért beperelte a *Shenzen* társaságot (Shenzen), mert az utóbbi 2006 júliusa óta engedély nélkül használta a korábban lajstromozott CISCO védjegyet.

A Cisco arra hivatkozott, hogy a Shenzen félrevezette a vásárlóközönséget, és ezzel komoly károkat okozott Ciscónak. A bíróság ezzel egyetértett.

Végül a két fél a bíróság előtt megegyezett. Ennek alapján a Shenzen 200 000 jüan kártérítést fizetett a Ciscónak, és nyilvánosan bocsánatot kért tőle.

Libanon

A *Pepsi Co. Inc.* (Pepsi) törlési keresetet nyújtott be a *Mouammar Abou Hamya Company* (Mouammar) GYPSY COLA védjegye ellen, arra hivatkozva, hogy az ütközik a saját PEPSI COLA védjegyével.

Az elsőfokú bíróság a Pepsi javára döntött, és a döntést az alábbiakkal indokolta:

– A Pepsi védjegye világszerte széles körű hírnévnek örvend, és ezért a Párizsi Unió's Egyezmény alapján Libanonban önműködően védettnek tekinthető. Ettől függetlenül a PEPSI COLA védjegy Libanonban 1990 óta lajstromozva van a 32. áruosztályban, és 2005-ben megújították. Ezzel szemben az alperes GYPSY COLA védjegyét a 32. áruosztályban 2006-ban lajstromozták.

– Az alperes védjegyének lajstromozása sérti a Pepsi érdekeit, és a védjegy lajstromozása révén az alperes tisztességtelen előnyt szerzett a PEPSI COLA védjegy megkülönböztető jellegeből. A GYPSY COLA védjegy lajstromozása a vásárlóközöniséget is megtéveszti.

A fentiek fényében a bíróság elrendelte, hogy az alperes

- (i) töröltesse a GYPSY COLA védjegyet a védjegylajstromból;
- (ii) szüntesse meg a sértő védjegy további használatát, illetve további használat esetén naponként fizessen 100 000 LBP-t (kb. 66 USD);
- (iii) semmisítse meg a GYPSY COLA védjeggyel ellátott árukat és anyagokat;
- (iv) a felperesnek okozott anyagi és erkölcsi kár fejében fizessen 10 millió LBP (kb. 6600 USD) kártérítést;
- (v) az ítéletet saját költségén publikálja két helyi újságban; és
- (vi) viselje az összes bírósági költséget.

Litvánia

Litvánia 2008. szeptember 26-án csatlakozott az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó Hágai Egyezményhez.

Malajzia

A *Godrej Sara Lee Ltd. (Godrej) v. Siah Teong Teck & Anor* (Siah)-ügyben a Felsőbíróság (High Court) azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy mikor kell egy védjegyet használat hiánya miatt törölni a lajstromból.

A Godrej ebben az ügyben a GOODNIGHT védjegyet kívánta lajstromoztatni moszkítóálló szőnyegekre, inszekticidekre és rovarirtókra. A védjegyhivatal azonban elutasította a lajstromozási kérelmet arra hivatkozva, hogy a Siah számára már korábban lajstromozták ezt a védjegyet.

Ezután a Godrej a védjegy törvény 46. szakasza alapján kérelmezte a Siah védjegyének használat hiánya miatti törlését, azt állítva, hogy a kérelem benyújtása előtti egy hónap kezdetéig három év telt el, ami alatt az alperes nem használta védjegyét.

A használat hiánya 2004. január 5-től 2007. január 5-ig tartott, mert a felperes 2007. február 5-én nyújtotta be törlési keresetét. A bíróság a felperest kötelezte a használat hiányának *prima facie* bizonyítására, mert a szabadalmi törvény szerint rajta volt a bizonyítási teher.

Ez a teher azonban a bizonyítás megtörténte után a lajstromozott védjegy tulajdonosára hárult.

A Siah azt állította, hogy egy *Sri Dapat Sdn Bhd* (Sri Dapat) nevű cég használta a védjegyet azáltal, hogy a Rovarirtó Tanácstól kérte használókénti jóváhagyását. A bíróság azonban azon a nézeten volt, hogy csupán a jóváhagyás kérelmezése és annak megadása nem jelenti a védjegynek a kereskedelemben való használatát, mert a védjegyet áruk vonatkozásában ténylegesen kell használni, amit azonban nem bizonyítottak. Semmiképpen nem bizonyították, hogy a Sri Dapat lajstromozott használója volt a védjegynek.

A használati kötelezettség alól való mentességgel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy ahhoz két követelményt kell kielégíteni: a körülményeknek rendelleneseknek és külső jellegűeknek kell lenniük; és a használat elmaradásának e körülmények eredményének kell lennie. Ebben az esetben az alperes nem bizonyította, hogy a Sri Dapattal kötött megállapodás volt a használat elmaradásának az oka.

Végül a bíróság úgy döntött, hogy a védjegyet nem használták a vonatkozó időszakában, és így azt törölni kell a lajstromból.

Mexikó

A Mexikói Védjegy hivatal sok éven keresztül elfogadott hozzájáruló nyilatkozatot (consent letter) korábbi védjegy tulajdonosoktól annak érdekében, hogy hasonló vagy akár azonos védjegyek elővizsgálata során a kérelmező el tudja hárítani az újdonsághiány miatti kifogást.

Mexikóban a védjegyekre vonatkozó kizárólagos jogot a hivatalnak közigazgatási eljárásban kell lajstromoznia. A jog megadása után azonban ez a jog magántermészetűvé válik, aminek következtében a tulajdonos szabadon használhatja.

Ez a kezelési szabadság, amely összhangban van a jogok magánjellegével, azt jelenti, hogy a jog tulajdonosa engedélyezheti egy másik védjegy egyidejű létezését még akkor is, ha a Mexikói Védjegy hivatal szerint a védjegyek megtévesztően hasonlóak, és ha azok egyidejű létezése a piacon zavart okozhat, vagy megtévesztheti a fogyasztókat.

A valóságban ez a gyakorlat nem egyeztethető össze a mexikói védjegy törvénnyel. Az is igaz azonban, hogy a védjegy jogoknak olyan a természete, hogy megadásuk után már nem a védjegy törvény, hanem a szövetségi polgári törvénykönyv hatálya alatt állnak.

A polgári törvénykönyv szerint egy lajstromozott védjegy tulajdonosának a hozzájárulása elegendő a hivatal számára az újdonságrontás elhárításához és a lajstromoztatni kívánt védjegy lajstromozásához.

Néhány hónap óta azonban a Mexikói Védjegy hivatal új követelményeket alkalmaz a lajstromozási kérelmek visszautasításánál akkor is, ha az újdonságrontóként megjelölt védjegy tulajdonosa kimondottan hozzájárult a lajstromozáshoz. A hivatal azzal érvel, hogy a védjegy tulajdonosok jogainak biztosítása mellett a fogyasztók érdekeit is védenie kell. Ezzel

az új gyakorlattal a Mexikói Védjegy hivatal eltér mind a nemzeti, mind a nemzetközi gyakorlattól, és jelenleg nem hajlandó megváltoztatni az új követelményeket. Így a szövetségi bíróságokra vár a feladat, hogy elemezzék az új gyakorlat következményeit.

Németország

A Német Legfelsőbb Bíróságnak (Bundesgerichtshof) egy újabb döntésében (Carvedilol II) egy második indikációs igénypont érvényességéről kellett döntenie. Az igénypont a béta-blokkoló carvedilol adagolási tartományát igényelte, és kezdetben az alábbi szövegezésű volt:

„Carvedilol alkalmazása gyógyszer gyártására ..., ahol a gyógyszert 3,125 mg kezdeti napi dózisban adagoljuk 7–28 napon keresztül, amit ... megnövelt dózis követ.”

A Német Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy egy gyógyszer előírása és adagolása az orvos tevékenységének megkülönböztető része, és ezért a kezelési módszerre vonatkozó igénypontot a német szabadalmi törvény 2a(1) szakasza alapján a szabadalmi oltalomból kizártnak tekintette.

A bíróság azt is megállapította, hogy az adagolási utasítások alapján az igénypont megmaradó részét nem lehet az újdonság megalapozójának tekinteni, de megválaszolatlanul hagyta azt a kérdést, hogy az ilyen dózistartományokat tartalmazó igénypontok teljesen érvénytelenek-e, még ha az igénypont megmaradó része új és találmányi szintű lehet is.

A bíróságnak ez a véleménye ellentétben áll az Európai Szabadalmi Hivatal újabb enyhé gyakorlatával, amelyet az egyik Műszaki Fellebbezési Tanács a T 1020/03 sz. döntésben juttatott kifejezésre, ahol elismerte, hogy egy adagolási lépés (ideértve az adagolási utasításokat is) elvileg alkalmas egy második indikációs alkalmazási igénypontban az újdonság és a feltalálói tevékenység megalapozására.

A bejelentő segédkérelmében olyan igénypontot nyújtott be, amelyben az „ahol a gyógyszert ... adagoljuk” kifejezést „ahol a gyógyszert ... adagoláshoz előállítjuk” kifejezéssel helyettesítette. A Német Legfelsőbb Bíróság ezt a szóhasználatot elfogadhatónak minősítette, mert itt az adagolási tartományt a gyógyszernek mint olyannak egy vonásaként, nem pedig egy adagolási módszer részeként határozták meg.

Itt jegyezzük meg, hogy az Angol Szabadalmi Bíróság (The Patents Court of England and Wales) hasonló álláspontot fogadott el az *Actavis v. Merck*-ügyben.

A Német Legfelsőbb Bíróság fenti negatív gyakorlata az adagolási tartományok szabadalmazhatóságával kapcsolatban ellentétes az Európai Szabadalmi Hivatal gyakorlatával. Ennek alapján fennáll az a veszély, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal által engedélyezett második indikációs alkalmazási igénypontok Németországban érvénytelenek lehetnek. Ezért az ilyen tárgyú bejelentéseket célszerű mindkét szövegezési formát tartalmazó igénypontokkal benyújtani annak érdekében, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal által engedélyezett szabadalom Németországban is közvetlenül érvényesíthető legyen.

Omán

Az Ománi Védjegyhivatal legújabb rendelkezése szerint a védjegybejelentések kapcsán nem lehet igényelni teljes áruosztályokat, hanem meg kell konkrétan jelölni az árukat és szolgáltatásokat. Ez a rendelkezés az összes függő védjegybejelentésre is vonatkozik.

Oroszország

A) A 2008. január 1-jén hatályba lépett új polgári törvénykönyv szerint a használatimintaszabadalmak oltalmi ideje a bejelentés napjától számított tíz év, amely egy ízben további három évvel meghosszabbítható.

Ugyanez a törvény úgy rendelkezik, hogy a minták oltalmi ideje a bejelentés napjától számított tizenöt év, és egy ízben további tíz évvel meghosszabbítható.

B) A Párizsi Unió Egyezményt aláíró országok már a XIX. században egyetértettek abban, hogy a közerkölcsbe ütköző vagy a vallásos érzelmeket sértő megjelölések nem lajstromozhatók védjegyként. Ezért nagyon ritka az ebbe a megállapodásba ütköző védjegy lajstromozása iránti kérelem. Előfordul azonban, hogy egy szó, amely egy adott országban semleges jelentésű, egy másik országban trágár jelentéssel bír.

Egy ilyen ügyben a Szabadalmi Viták Tanácsa 2007-ben egy érdekes döntést hozott. A védjegybejelentést 2004-ben az angol Buddhist Punk cég nyújtotta be a BUDDHIST védjegy lajstromozása iránt. Ez a megjelölés a cég nevének megisméltése. A lajstromozást a 9., 18. és 25. áruosztályban kérték. Az Orosz Védjegyhivatal elutasította a lajstromozási kérelmet, mert az igényelt megjelölés szótár szerinti jelentése „homoszexuális fiatal férfi partnere”, de archaikus jelentése is „prostituált”.

A bejelentő tiltakozott a hivatali döntés ellen arra hivatkozva, hogy az igényelt megjelölés nem sérti a vallási érzelmeket, és nem közerkölcsbe ütköző, mert a „prostituált” jelentést Angliában a XVI. században használták. Emellett a megjelölést védjegyként lajstromozták Japánban, Hongkongban és Tajvanon is.

A fentiek ellenére a tanács megisméltelte, hogy az igényelt megjelölés angolul obszcén jelentésű, és ezért fenntartotta elutasító álláspontját.

C) Egy orosz vállalkozó 2002-ben számos osztályban, többek között az éttermekre vonatkozó 41. és 43. áruosztályban is lajstromoztatta a VENEZI védjegyet. Néhány évvel később egy másik vállalkozó Moszkva központjában éttermet nyitott Viaggio Italiano Venezia névvel. A védjegytulajdonos az étteremtulajdonos ellen keresetet indított a bíróságon, kérve, hogy utóbbi rendelje el a megtevesztően hasonló megjelölés eltávolítását az étterem cégtábláiról, átlapjairól és számláiról.

Az elsőfokú bíróság elutasította a védjegytulajdonos keresetét, részben azért, mert az alperes nem hozott forgalomba árukat a 41. és 43. áruosztályba tartozó VENEZI védjeggyel. Emellett a bíróság rámutatott, hogy az étterem neve megegyezik egy olasz város névvel,

amely a világ kulturális örökségének is része. Az orosz védjegy törvény 6. szakasza szerint nem lajstromozható egy védjegy, ha azonos vagy megtévesztően hasonlít a világ kulturális örökségének hivatalos neveivel, illetve neveihez. Az elutasítás további oka volt, hogy a kérelmező nem bizonyította, hogy ő maga használta a VENEZI védjegyet.

A kérelmező fellebbezést nyújtott be a másodfokú bírósághoz, amely azonban fenntartotta az elsőfokú bíróság döntését, és szintén arra hívta fel a bejelentő figyelmét, hogy védjegye a világ kulturális örökségének részét képező névre hasonlít.

A bejelentő a másodfokú bíróság döntését is megfellebbezte a fellebbviteli bíróságnál. Itt sem érte meglepetés, mert ez a bíróság is arra utalt, hogy a kérelmező védjegyotalma a védjegy törvény rendelkezéseibe ütközik.

Portugália

Portugáliában 2008. október 1-jén új iparjogvédelmi törvény lépett hatályba, amely változásokat hozott mind a szabadalmi és a használatiminta-törvényben, mind a védjegy- és a mintatörvényben. Az új törvény részleteiről következő tájékoztatónkban fogunk beszámolni.

Románia

A Romániában 2008. március 1-jén hatályba lépett törvény szerint használati mintákat is lehet lajstromoztatni.

Szellemi Tulajdon Világszervezete

A) 2008. júniusi tájékoztatónkban közöltük, hogy a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) koordinációs bizottságának 2008. május 13-i ülésén Francis Gurry-t, a WIPO vezérigazgató-helyettesét jelölték meg a WIPO következő vezérigazgatójának.

A WIPO közgyűlésének 2008. szeptember végén tartott ülésén Francis Gurry-t megválasztották a szervezet új főigazgatójának, aki 2008. október 1-jén lépett Kamil Idris helyébe.

B) A Szellemi Tulajdon Világszervezetének statisztikája szerint a 2006-os pénzügyi évben kereken 1 760 000 nemzetközi szabadalmi bejelentést nyújtottak be, ami az előző évhez viszonyítva 4,9%-os növekedésnek felel meg.

A legtöbb, 514 047 nemzetközi szabadalmi bejelentést a japán bejelentők nyújtották be, amivel Japán a bejelentések számát tekintve az első helyen áll. Az Amerikai Egyesült Államok a második 390 815 bejelentéssel. Ezután 172 709 bejelentéssel Dél-Korea, majd 130 806 bejelentéssel Németország és 128 850 bejelentéssel Kína következik.

Az összes bejelentés 76%-a ebből az 5 országból származik.

Tajvan

A) A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál jelenleg 120 000 találmányi szabadalmi bejelentés vár vizsgálatra. Ennek megfelelően egy bejelentés vizsgálatára két és fél évig kell várni. A vizsgálatlan bejelentések száma elsősorban a villamosipar és a vegyipar területén növekszik.

A feldolgozatlan bejelentések számának növekedése annak tulajdonítható, hogy nem elegendő az elővizsgálók száma, mert 9 elővizsgálót áthelyeztek a Szellemtulajdon-védelmi Bírósághoz, a külső elővizsgálók száma 700-ról 80-ra csökkent, és nagy a fluktuáció különösen a félvezetőkkel és villamos berendezésekkel foglalkozó elővizsgálók területén.

A hivatal vezérigazgatója bejelentette, hogy az elővizsgálók száma jelenleg 270, és ezt a számot 500-ra kellene növelni, de a létszám növelése pénzügyi és gyakorlati nehézségekbe ütközik.

B) A tajvani Legfelsőbb Közigazgatási Bíróság megváltoztatta a tajpeji Felső Közigazgatási Bíróság döntését. Az utóbbi bíróság helybenhagyta a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal határozatát, amellyel elutasította a francia *Helena Rubinstein* (Rubinstein) kozmetikai cég felszólalását a ruházati cikkekre vonatkozó HRH R védjegy 25. áruosztályban való lajstromozása ellen. A hivatal elővizsgálója és Fellebbezési Tanácsa a kifogásolt védjegyről és a HR logót tartalmazó különböző védjegyekről – amelyek lajstromozva voltak többek között az Amerikai Egyesült Államokban, Ausztráliában, Franciaországban, Kanadában és Nagy-Britanniában – megállapította, hogy azok lényegileg hasonlóak voltak, de elutasította a felszólalást azon az alapon, hogy a felszólaló által benyújtott bizonyítékok többsége külföldi országokból származott, és nem bizonyította a felszólaló saját védjegyeinek hazai használatát. Emellett a bizonyítékok többsége a kifogásolt védjegy benyújtási napjánál (1997. május 20.) néhány hónappal korábbi vagy későbbi volt. Ennek alapján a hivatal arra a következtetésre jutott, hogy nem volt megalapozott a felszólalónak az az állítása, hogy a HR-sorozatba tartozó védjegyei híresek.

Mínt hogy a tajpeji Felső Közigazgatási Bíróság egyetértett azzal, hogy a hivatal elutasította a felszólalást, a Rubinsten ezután a Legfelsőbb Közigazgatási Bírósághoz folyamodott. Ez a bíróság rámutatott, hogy a kifogásolt védjegy a felszólaló által lajstromoztatott védjegyekhez hasonló volt, és arra az álláspontra jutott, hogy az ügyben az a döntő tényező, hogy a felszólaló védjegyei híresek voltak-e a kifogásolt védjegy bejelentési napja előtt. Ennek mérlegelése után a bíróság azt a következtetést vonta le, hogy egy védjegy hírességének meghatározásánál figyelembe veendő dokumentumok nem korlátozhatók hazai iratokra, és egy védjegy híres voltát helytelen megtagadni azért, mert a dokumentumok külföldi országokból származnak, vagy mert a védjegyet belföldön nem használták.

Thaiföld

Thaiföld 2008. augusztus 2-án csatlakozott a Párizsi Unió Egyezményéhez.

Ukrajna

Ukrajna 2008. május 16-án csatlakozott a Kereskedelmi Világszervezethez, amelynek így a 152. tagja lett. Ukrajna már korábban csatlakozott a Párizsi Unió Egyezményéhez és a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez.